

Rechtbank van eerste aanleg Mechelen, vonnis van 3 november 2009

Erkenning van een Marokkaans huwelijk – Artikel 27 WIPR – Verstoting – Artikel 57 WIPR – Bigamie – Dubbele nationaliteit – Onderzoek naar de meest effectieve nationaliteit – Artikel 3, §2 WIPR – Heropening van de debatten

Reconnaissance d'un mariage marocain – Article 27 CDIP – Répudiation – Article 57 CDIP – Bigamie – Double nationalité – Recherche sur la nationalité la plus effective – Article 3, §2 CDIP – Réouverture des débats

[\[zie de zaak van 16 maart 2010 uitspraak van de heropening van debatten\]](#)

Inzake:

Inzake het beroep tegen de weigering van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid dd. 05.03.2009 om de visumaanvraag van mevrouw Y [...] op grond van haar huwelijk met de heer X [...] in te willigen, en aldus het op 09.05.2008 afgesloten huwelijk te [...] (Marokko) te erkennen, huwelijk gesloten zijnde tussen volgende verzoekers:

De heer X [...] geboren te [...] (Marokko) op [...] van Nederlandse en Marokkaanse nationaliteit, en wonende te [...]

en

Mevrouw Y [...] geboren te [...] (Marokko) op [...] van [...] nationaliteit, keuze van woonst doend op het bovenstaand adres van de heer X [...],

de eerste verschijnend in persoon;

de tweede niet verschijnend;

beiden hebbende als advocaat: meester P. Masureel, advocaat te Brussel, er kantoorhoudende;

* * * *

Gelet op het eenzijdig verzoekschrift, neergelegd ter griffie van deze rechtbank op 20.07.2009;

Gezien de oproeping bij gerechtsbrief d.d. 20.07.2009;

Gezien de stukken van verzoekers;

Gehoord in raadkamer op de zitting van 20.10.2009 eerste verzoeker en zijn advocaat;

Gehoord in dezelfde zitting mevrouw L. Meheus, substituut-procureur des Konings in haar negatief advies.

Beoordeling

1. Overeenkomstig art. 27§1 W.I.P.R. kan, ingeval de overheid weigert de geldigheid van een akte te erkennen, beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, onverminderd artikel 21, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23.

Overeenkomstig de bepalingen van art. 23§ 3 W.I.P.R. wordt de vordering ingesteld en behandeld volgens de procedure bedoeld in de artikelen 1025 tot 1034 van het Gerechtelijk Wetboek; de verzoeker moet woonplaats kiezen in het rechtsgebied van de rechtbank; de rechter moet op korte termijn uitspraak doen.

2. De nodige stukken werden door verzoekers neergelegd, nl. de uitgifte van de huwelijksakte dd. 09.05.2008 en de vertaling van de akte in het Frans met de vereiste legalisatie of apostille (zie art. 24 en 30 W.I.P.R.).

De weigering van gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid dd. 05.03.2009 werd eveneens neergelegd in de Franse taai.

3. De erkenning van buitenlandse authentieke akten wordt beheerst door art. 27 W.I.P.R. waarin is bepaald dat een dergelijke akte *“in België door alle overheden [wordt] erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21”*.

Het argument van verzoekers, dat de dienst Vreemdelingenzaken sowieso het buitenlandse huwelijk had moeten erkennen, omdat de ambtenaar van de burgerlijke stand in Mechelen het huwelijk reeds eerder ontkend heeft, is foutief.

Elke overheid in België beschikt tot op heden over een eigen bevoegdheid om buitenlandse huwelijksakten/echtscheidingsakten direct of indirect te erkennen.

Dit leidt inderdaad regelmatig tot tegenstrijdige beslissingen, maar bij gebreke aan centrale autoriteit terzake zullen de betrokkenen een beroep moeten doen op art. 23 W.I.P.R. om de erkenning van de buitenlandse akte af te dwingen.

4. Om een buitenlandse huwelijksakte te kunnen erkennen, moet in eerste instantie de rechtsgeldigheid van de akte worden vastgesteld overeenkomstig het krachtens dit wetboek toepasselijk recht.

Op de formaliteiten bij het sluiten van een huwelijk is het recht van de plaats van de huwelijkssluiting van toepassing (art. 47 W.I.P.R.).

Aangezien het voor de Belgische rechter moeilijk is om de buitenlandse vormvereisten te kennen (vele vormvereisten zijn immers niet in wetten terug te vinden, maar louter in bijkomende reglementen en/of besluiten) is het aangewezen om een vermoeden te hanteren dat in het buitenland de juiste documenten werden gevraagd aan de echtgenoten (zie Jinske Verhellen, *“Drie jaar Wetboek IPR: een verkennende analyse van vragen uit de praktijk”*, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, jaargang 2008, Themanummer IPR, p. 32).

5. In tweede instantie moeten de artikelen 18 en 21 W.I.P.R. in verband met respectievelijk wetsontduiking en de openbare orde in acht worden genomen.

In casu beroept de Dienst Vreemdelingenzaken zich op het art. 21 W.I.P.R. daar deze dienst er van uitgaat dat de man, ingevolge een eerder huwelijk, nog steeds gehuwd zou zijn, zodat het nieuwe huwelijk niet zou kunnen erkend worden, gelet op het verbod inzake polygaam huwelijk.

De Dienst Vreemdelingenzaken gaat er in casu van uit dat het om een polygaam huwelijk in hoofde van de man zou gaan, om reden dat - steeds volgens de dienst vreemdelingenzaken - een eerdere Marokkaanse ontbinding van het eerdere huwelijk niet door de Belgische autoriteiten zou kunnen erkend worden.

De heer X [...] blijkt inderdaad eerder gehuwd te zijn in [...] op 29.11.2002 met een dame [...]. Dit huwelijk zou op 21.09.2007 ontbonden geweest zijn door een echtscheiding (volgens de dienst vreemdelingenzaken: “verstoting”) met compensatie (Khol'a).

6. Het is zonder enige twijfel correct dat het verbod op bigamie onze internationale openbare orde raakt.

De dienst Vreemdelingenzaken heeft, met het oog op de erkenning van het nieuwe huwelijk van de heer X [...] sowieso de bevoegdheid om na te gaan of de heer X [...], op het ogenblik van de nieuwe huwelijkssluiting, celibatair was.

Te dien einde mocht de Dienst Vreemdelingenzaken op indirecte wijze nagaan of de scheidingsakte dd. 21.09.2007, waaruit de celibataire status van de heer X [...] moest blijken, in België erkend kon worden.

Volgens de bepalingen van art. 57 W.I.P.R. kan een in het buitenland opgestelde akte die de wilsverklaring van de man om het huwelijk te ontbinden vaststelt (de scheiding met compensatie (Khol'a) wordt hiermee gelijkgesteld) toch in België erkend worden indien aan volgende voorwaarden is voldaan:

- homologatie door een rechter van de staat waarin zij is opgemaakt;
- geen van de echtgenoten had de nationaliteit van een staat die deze vorm van huwelijksontbinding niet kent;
- geen van de echtgenoten had op het tijdstip van de homologatie zijn gewone verblijfplaats in een staat die deze vorm van huwelijksontbinding niet kent;
- de vrouw heeft de ontbinding van het huwelijk op ondubbelzinnige wijze en zonder dwang aanvaard;
- er bestaat tegen de erkenning geen weigeringsgrond als bedoeld in art. 25 W.I.P.R.,

In casu meende de Dienst Vreemdelingenzaken dat niet voldaan was aan deze voorwaarden omdat de heer X [...] de Nederlandse nationaliteit bezat en de Nederlandse staat deze vorm van huwelijksontbinding niet kent.

De rechtbank meent dat deze visie niet zonder meer kan bijgetreden worden.

Uit de stukken blijkt immers dat de heer X [...] naast de Nederlandse nationaliteit ook de Marokkaanse nationaliteit bezat (zie scheidingsakte, zie nieuwe huwelijksakte).

Tevens blijkt dat de heer X [...], op datum van zijn nieuwe huwelijk in Marokko verbleef (zie huwelijksakte).

Volgens art. 3§2 W.I.P.R. zal voor een natuurlijke persoon die de dubbele nationaliteit heeft (en indien de Belgische nationaliteit niet één van deze twee nationaliteiten is) de nationaliteit van de staat waarmee de persoon, alle omstandigheden in acht genomen, de nauwste banden heeft als nationaliteit weerhouden worden.

Hierbij zal inzonderheid rekening gehouden worden met de gewone verblijfplaats van deze persoon.

Gelet op al het hogervermelde is het wenselijk dat de heer X [...] aantoont:

- dat hij, op het ogenblik van de ontbinding van het eerste huwelijk, de nauwste banden had met Marokko en niet met Nederland;
- waar zowel hij als mevrouw gewone verblijfplaats hadden op datum van 05.10.2007, zijnde de datum van de homologatie van de scheidingsakte,
- mevrouw B [...] de ontbinding van het huwelijk op ondubbelzinnige wijze en zonder dwang heeft aanvaard.

Te dien einde worden de debatten heropend op onder vermelde datum.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Vermeldende de toepassing van de artikelen 2, 9, 30, 34, 35, 36, 37, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en van de wetten van 26 juni 2000 en 30 juni 2000 betreffende de invoering van de euro en de in uitvoering hiervan genomen Koninklijke Besluiten van 20 juli 2000,

Beveelt de heropening van de debatten op de zitting van dinsdag 1 december 2009 om 14.00 uur (zaai 20), teneinde verzoekers toe te staan de hoger gevraagde bewijzen bij te brengen;

Houdt de beslissing nopens de kosten aan;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op drie november tweeduizend en negen, waar zitting hadden: de heer R. Hobin, alleen zetelend rechter, mevrouw G. Van den Brande, substituut-procureur des Konings, mevrouw E. Verbinnen, griffier,

